

[Udenrigsministeren.]

gud ske lov har været enige om i dette folketing før valget i 1973, alle de da repræsenterede partier, er opfyldt, så bliver der ikke tøvet et øjeblik, ligesom der ikke har været tøvet, den eneste gang det, så vidt jeg ved, var aktuelt i den tidligere regerings tid, jeg tænker på Guinea-Bissau. Det var vist det eneste eksempel i hr. Guldbergs tid, hvor regeringen omgående reagerede efter de linjer, der er enighed om her i tinget.

Til hr. Honoré: jeg er glad for, at vi fik opklaret dette, for det er så dumt at have sådan en misforståelse hængende i luften. Det, der står i notatet om 5 års planen, er, at Danmark yder et meget, meget stort bidrag til UNDP. Vi ligger vel pr. capita, pr. hoved, som højeste bidragyder i verden og i absolut tal som nr. 3 eller sådan noget. Og så står der, at det danske bidrag, den relative andel, må forventes at blive formindsket. Der står bl. a. som motivering, at noget vil gå via andre kanaler, men også at andre donorlande formentlig vil yde betydelig mere, fordi de har fået øje på, at det er et ganske godt program. Derfor vil vores relative andel synke, den kan ikke holde, selv om vi stort set følger linjen frem. Sådan skal det forstås, og jeg beklager, hvis det ikke er udtrykt fuldstændig klart i teksten, men det er i hvert fald det, der er tanken.

Så forstår jeg, at jeg har gjort hr. Ib Nørlund meget vred. Jeg synes endda, jeg forsøgte at udtrykke mig nogenlunde diplomatisk. Jeg vil gerne diskutere udenrigspolitik også med kommunister, jeg vil specielt gerne diskutere det med hr. Ib Nørlund, som på mange felter ved betydelig mere end jeg, og som i hvert fald ved, hvad han taler om, når han taler om udenrigspolitik. Det vil jeg gerne sige, jeg har i hvert fald aldrig oplevet andet. Men når man kommer fra kommunistisk side og gør sig til de store riddere for den fuldstændige nedrustning, medens der jo rustes op i øst i en sådan grad, at hvis ikke vi var så forholdsvis optimistiske — nu vil jeg ikke anslå nogen af de pessimistiske toner, hr. Guldberg var inde på, men der kunne næsten være grund til det i denne sammenhæng — fra vestlig side, hvis ikke vi var, jeg kan ikke lide at bruge udtrykket naive, men næsten, så var der jo meget af det afspændingsarbejde, der nu er i

gang, som gik i stå, for det bliver jo ikke modsvaret af en tilsvarende nedrustning fra østlig side eller bare en status quo. Der foregår en oprustning. Jeg vil da gerne sige til hr. Ib Nørlund, som jo har gode forbindelser, at den dag han kan komme og sige til mig — helst ikke sige, her er jeg næsten nødt til at have det skriftligt med hammer og segl, eller hvad det hedder, med laksegl under — at nu sørger vi for, at visse områder i en stormagt, som ligger meget nær et af de nordiske landes grænser, bliver atomfri zone, så er det en af de ting, der kunne få mig til at gå ind i nogle overvejelser. Indtil da vil det nok ligge en lille smule tungt.

Så kan jeg endelig sige vedrørende PLO, at dér var vi enige, der var jo egentlig kun 2 afstemninger, men hvis vi tager den egentlige Palæstinaresolution med, var der 3, vi var enige i de afstemninger, som den tidligere regering foreslog. Man afstod i spørgsmålet om PLOs taleret i generalforsamlingen, og det var af proceduremæssige grunde, vi ikke kunne stemme for. Vi stemte imod PLOs faste observatørstilling. Det var igen af FN-principielle grunde, vi tog denne stilling, ikke af andre grunde, og vi afstod ved Palæstinaresolutionen. Her vil jeg ikke gentage, hvad hr. Stinus sagde i dag, for det blev sagt så udmærket, hvorfor det måtte være den rigtige holdning.

Så skal jeg endelig sige til hr. Steen Folke, men jeg har sådan set allerede svaret, at når hr. Steen Folke siger, at socialdemokratiet ikke er ærligt, for vi fremlagde ikke disse ting, så passer det altså ikke. Hr. Steen Folke må bruge, hvilket udtryk han vil, jeg skal lade være med at betegne ham som uærlig, jeg skal nøjes med at sige, at det, han gentog fra denne talerstol, er 100 pct. i strid med de faktiske forhold og med sandheden. Så vil jeg lade hr. Steen Folke selv finde det passende tillægsord.

Det med vetoretten har jeg svaret på.

Vedrørende Grønland kommer der jo i meget nær fremtid en forespørgselsdebat her i salen. Jeg ved ikke, om Grønlandsministeren kender datoen, men det bliver i meget nær fremtid. SF har rejst de problemer, hr. Steen Folke var inde på, og jeg tror, det vil være rigtigt, ikke mindst på dette tidspunkt af aftenen, at vente til denne lejlighed.

Så vil jeg blot for mit vedkommende